

Yhteenveto laajennetun aukiolon ja vuorohoidon supistamiseen liittyvistä kannanotoista 30.3.2026

Kannanotoissa (yhteensä 14 kpl) vastustetaan vuorohoidon tai laajennetun aukiolon supistamista Ristiinan, Haukivuoren, Lähemäen, Rantakylän ja Naisvuoren päiväkodeissa. Huoltajat ja alueiden toimijat korostavat erityisesti lapsen etua, kuljetusmatkoja, perheiden arjen vaikeutumista sekä päätöksenteon puutteellista valmistelua.

1. Lapsen etu ja hyvinvointi

Huoltajien mukaan vuorohoidon siirtäminen tai aukioloaikojen lyhentäminen ei ole lapsen edun mukaista, koska se lisää siirtymiä eri hoitoympäristöjen välillä, väsymystä, stressiä ja kuormitusta, hoitopäivien pituutta ja epävarmuutta sekä tutun hoitoympäristön, aikuisten ja kaverisuhteiden katkeamista. Erityisenä huolena tuodaan esiin: pienet lapset ja erityisen tuen tarpeessa olevat lapset.

2. Pitkät kuljetusmatkat

Hoitomatkat Mikkeliin voivat olla pitkiä, kymmeniä kilometrejä suuntaansa. Aamuvuorot voivat alkaa klo 4.30–5, mikä pidentää hoitopäivää useilla tunneilla. Matka-ajat ja kulkeminen lisäävät perheiden ja lasten kuormitusta. Esitetään, että arki muuttuu käytännössä mahdottomaksi, erityisesti yö- ja viikonloppuvuoroissa.

3. Perheiden työssäkäynnin ja toimeentulon vaikeutuminen

Perheet työskentelevät vuorotyössä, yötyössä, viikonloppuisin tai kriittisillä aloilla (esim. poliisi, puolustusvoimat, ensihoito).

Vuorohoidon supistaminen voi johtaa työvuorojen vastaanottamisen mahdottomuuteen, työstä poisjäämiseen, yksinhuoltajien ja autottomien perheiden aseman heikentymiseen sekä naisvaltaisten vuorotyöalojen työntekijöiden vaikeuksiin.

4. Yhdenvertaisuus ja lähipalvelut

Palveluja keskitetään Mikkelin keskustaan ja haja-asutusalueiden (Ristiina ja Haukivuori) perheet jäävät eriarvoiseen asemaan eikä varhaiskasvatuslain periaate lähipalvelusta toteudu.

Kannanotoissa painotetaan, että palvelujen heikentäminen vähentää alueiden veto- ja pitovoimaa ja voi johtaa muuttohalukkuuteen pois alueelta.

5. Valmistelun, kuulemisen ja viestinnän puutteet

Kritiikki kohdistuu mm. lyhyeen valmistelu- ja tiedotusaikaan, kuulemistilaisuuden huonoon ajankohtaan, epäselviin käsitteisiin (esim. ”satunnainen vuorohoidon tarve”), puutteellisiin tai epäuskottaviksi koettuihin säästölaskelmiin sekä siihen, ettei lapsivaikutusten arviointia ole tehty (Haukivuori).